

Ad spørgsmål 31.

Med hensyn til kompetenceforholdet mellem de foreslåede amtsrevalideringskontorer og arbejdsanvisningskontorerne skal man bemærke følgende:

Den nærmere kompetenceafgrænsning må ses på baggrund af de arbejdsopgaver og den arbejdsgang, revalideringskontorerne forudsættes at få.

Revalideringskontorerne må — under ansvar over for amtsrevalideringsudvalgene — være det samlede led i hele revalideringsprocessen. Det må påhvile kontorerne i videst muligt omfang at sikre tidlig kontakt med de tilfælde, i hvilke erhvervshæmning er opstået eller må befrygtes at opstå. Dette må bl. a. ske ved løbende personlig kontakt med sygehuse, praktiserende læger, socialkontorer, sygekasser, arbejdsløshedskasser m. v. Når der er etableret forbindelse med den enkelte erhvervshæmmede, bør revalideringskontoret følge sagen op, således at kontakten med den pågældende ikke slippes, før det erhvervsmæssige problem er løst. For så vidt der foreligger problemer med hensyn til erhvervsvejledning og arbejdsanvisning, må disse søges løst i nøje samarbejde mellem revalideringskontoret og den offentlige arbejdsanvisning. I fornødent omfang må der herudover foretages efterkontrol. Der vil alt efter forholdene i det enkelte tilfælde kunne være tale om, at revalideringskontorets indsats bliver af mere eller mindre omfattende karakter. I visse tilfælde vil kontorets opgave f. eks. være begrænset til, at der efter indstilling fra vedkommende sygehus eller læge ydes hjælp til proteser eller andre hjælpemidler, jfr. forslaget § 3, eller til en særlig sygebehandling, jfr. § 4. I andre tilfælde kan det være nødvendigt, at der ydes en individuel social assistance med henblik på en sanering af den pågældendes økonomi, løsning af boligproblemer m. v., at der af revalideringskontoret iværksættes undervisning, faglig uddannelse eller lignende, jfr. forslaget § 6, at pågældende søges anbragt til optræning på en efter § 5 anerkendt institution, eller at der ydes hjælp til arbejds-

maskiner eller selvstændig virksomhed efter § 8. Revalideringskontoret må endvidere sikre, at der af vedkommende sociale udvalg om fornødent ydes underholdshjælp efter § 7 i revalideringsperioden. Om nødvendigt må kontoret drage omsorg for henvisning til beskyttet beskæftigelse eller hjemmearbejde. Det er af vigtighed, at revalideringskontoret for den enkelte erhvervshæmmede bliver det faste holdepunkt, således at han ikke udsættes for at skulle henvises fra den ene myndighed til den anden, og således at man undgår det afbræk i revalideringsprocessen, der sker ved oversendelse af en sag fra en myndighed til en anden. Ud fra dette synspunkt må revalideringskontoret også holde kontakten med den pågældende ved lige under hans ophold på optræningsinstitution, behandlingsinstitution m. v.

Revalideringskontoret må først og fremmest have den erhvervshæmmedes tilbagegang til normalt arbejde for øje. I en del tilfælde kan det påregnes, at en særlig arbejdsanvisning ikke vil være nødvendig, idet den pågældende kan gå tilbage til sin tidligere arbejdsplads eller selv — eventuelt gennem sin arbejdsløshedskasse — skaffe sig arbejde. Hvor dette ikke er muligt og der derfor må søges fremskaffet arbejde ved henvendelse til arbejdsgiverne, gør der sig det særlige hensyn gældende, at arbejdsanvisningen så vidt muligt over for arbejdsgiverne bør fremtræde som en enhed. Det har i praksis vist sig at være uheldigt, at arbejdstilbud fremsættes gennem forskellige organer, der „konkurrerer“ om placering på arbejdsmarkedet. Endvidere må det sikres, at de særlige forskrifter i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. dennes §§ 3-5, iagttages i forbindelse med anvisningen. Arbejdsanvisning af erhvervshæmmede bør derfor ske via den offentlige arbejdsanvisning, jfr. lovforslagets § 14, stk. 3.

Der er her i første række tænkt på de offentlige arbejdsanvisningskontorer, men anvisning vil også kunne foregå gennem arbejdsløshedskasserne og de kommunale beskæftigelsesudvalg, der er et led i den